

илъ; а за да могатъ да се установятъ: отпуснжли имъ се по царска заповѣдь и пари. За тая цѣль се заповѣдало на Одескія Генераль Губернаторъ Графа Воронцова: да се распоряди за да се раздадатъ на оніе само 600 Бжлгари, заселени въ Одескитѣ колоніи, 15,000 рубли; а на оніе, заселени въ пуститѣ мѣста въ Бессарабія, раздали сж по-вече.—Главнія же Попечитель на всичкитѣ Бжлгарски ново-заселени мѣстности, или „Колоніи“ въ околността на Одесса, както и въ Бессарабія, е былъ Генераль Инзовъ; който и дѣйствително много сжжелявалъ злочеститѣ бѣжанци Бжлгари, и много ги обичалъ; а за лсно доказателство на това, служатъ слѣдующитѣ негови милостиви и благоволни ходатайства предъ Н. В. Русскія царь, за облегченіето на участъта на бѣжанцитѣ Бжлгари. Тжй напри-мѣръ въ слѣдующата 1830 год. многобройни жители отъ Сливенъ и Ямболъ преимущественно, както и отъ тѣхнитѣ околни и други мѣстности, изявили желаніе, и се молили да имъ дозволятъ за да се преселятъ и тѣ въ Россія; Генераль Инзовъ незабавно поднеслъ на Н. В. царя докладъ за това; и въ отговоръ му се заповѣдало: „само оніе Бжлгари да приѣмни, и да ги распоряди за да се заселятъ въ Бессарабія, които въ времето на войната сж дѣйствовали противъ Турцитѣ, и които отпослѣ могатъ да станатъ жертва на турското отмжщеніе.“ Слѣобразно съ тая височайша заповѣдь, Генералу Инзову се отворило поприще: за да засели въ пуститѣ и празни мѣста на Бессарабія многобройни Бжлгари; а за да си постигни цѣльтж, и да се улесни: той измѣрилъ земятж въ Бессарабія, „способна за да се обработъва;“ и слѣдъ това извѣстилъ висшето си началство, „че въ Бессарабія могатъ да се заселятъ ѣще до 32,000 души; и че отъ 190-тѣ хиляди десетини земя, пуста и праздна въ Бессарабія, могатъ да се отдѣлятъ ѣще най малко за 4,000 семейства по 50 десетини земя, спорядъ както се едало и на оніе преселенци Бжлгари, заселени въ слѣдствие на войнитѣ отъ 1810—1812 година и пр.“ Въ отговоръ на това докладно предложеніе, Генералу Инзову се заповѣдало да напи-